

[Jørgen Gram.]

fælde til tidligere ejere blevet tilbagegivet parceller, som ellers var beslaglagt til fordel for den danske stat i henhold til konfiskationsloven. Jeg kritiserer ikke dette, for her fik man netop i de enkelte tilfælde de mest gribende beviser for, hvor nødigt ejerne gav afkald på arvelodder indenfor familien.

Efter hvad jeg har hørt fra sagkyndig juridisk side — og nu også for lidt siden fik oplyst — vil det i det hele taget være umuligt at gribe ind overfor testators bestemmelser, når der er tale om arv. Jeg er ikke helt klar over, hvordan man fra administrationens side vil behandle dette spørgsmål, om man kun vil tvinge lovens bestemmelser igennem, når der er tale om salg.

Lad mig sluttelig sige, at jeg glæder mig ved at se de mange veldrevne husmandsbrug rundtomkring. Jeg ønsker, at udviklingen og udstykningen skal gå sin rolige gang, og at der må blive udstykket i et betragteligt omfang, forudsat at det sker på et naturligt grundlag og med respekt for ejendomsretten — som vor ordfører, det ærede medlem hr. Sønderup har udtrykt det, og hvad også mit parti går ind for — men jeg ønsker frie ejerforhold.

Jeg er så gammel, at jeg husker, hvordan vi danske i Sønderjylland kritiserede den tyske bindingslov og de tyske rentegårde, der stadig var under statstilsyn og aldrig kunne blive frigivet. Jeg så gerne, om alle husmandsbrug helt kunne frigøres af staten; for jeg husker også, hvordan vi i Sønderjylland med megen ængstelse i 1938, 1939, 1940 og 1941 talte om den risiko, der var ved, at staten stod som ejer af meget af grænselandets jord. Denne ængstelse kan man fortsat af mange grunde ikke helt frigøre sig for.

Under henvisning til ovennævnte vil jeg stemme imod de af mig kritiserede afsnit i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Jeg glemte i mit første indlæg at gøre opmærksom på, at efter at de af mit parti stillede forslag er indarbejdet i ministerens lovforslag, trækker vi selvfølgelig vort lovforslag tilbage.

Formanden: Den ærede ordfører for forslagsstillerne har taget det under punkt

7 på dagsordenen opførte lovforslag tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er lovforslaget bortfaldet, og forhandlingerne drejer sig udelukkende om dagsordenens punkt 6.

Kristen Amby: Jeg skal ikke tale sagligt om jordlovene. Jeg er fuldt tilfreds med den stilling, mit partis ordfører (Tesdorpf) har indtaget, og jeg kan også dele de synspunkter, der fandt udtryk i hans og det ærede medlem hr. Sønderups bemærkninger.

Når jeg har taget ordet, er det, fordi det ærede medlem hr. Aage Fogh kom med en bemærkning, som han ikke burde være kommet med. Han sagde — efter skal vi sige god gammel, dårlig skik — at han godt kunne forstå, at det ærede medlem hr. Tesdorpf — og også jeg — her ville varetage godsejernes interesser. Jeg takker ham iøvrigt, fordi han sagde det, for jeg vil meget gerne være med til at varetage godsejernes interesser og også millionærernes interesser, hvor det er deres ret, det drejer sig om, medens jeg også vil være med til på ethvert tidspunkt at varetage både den mindre og den større husmands interesser, når hans ret går for nær. Det ærede medlem skulle tillægge sig den vane at tro, at når man har et bestemt standpunkt til en sag som denne, så skyldes det, at man virkelig tror, at det, man mener, er ret, og ikke specielt fordi man har et eller andet aktiebeløb i foretagendet, altså fordi man har snævrere interesser at varetage af den ene eller den anden art.

Vi ved godt, at der er interesse modsætninger i samfundet, men der er ingen, der skal fortælle mig, at den strid, der her kæmpes, er en strid om interesser mellem de borgerlige socialdemokrater på den ene side og det rigtige borgerlige element på den anden side. Det er det ikke; nej, det er ikke interesserne — det kunne jeg da forstå — det er simpelthen, fordi man har forskellig opfattelse af, hvad der er ret.

Det var rigtigt, at man i sin tid lavede en bestemmelse om forkøbsret. Det var ligeså rigtigt, at man undtog herfra — det var man enig om her i tinget — slægten, fordi man syntes, at det var ret, det var stemmende med vort syn på familien og dens rettigheder i forhold til jorden. Vi kan ikke forstå, at i løbet af 2—3 år